

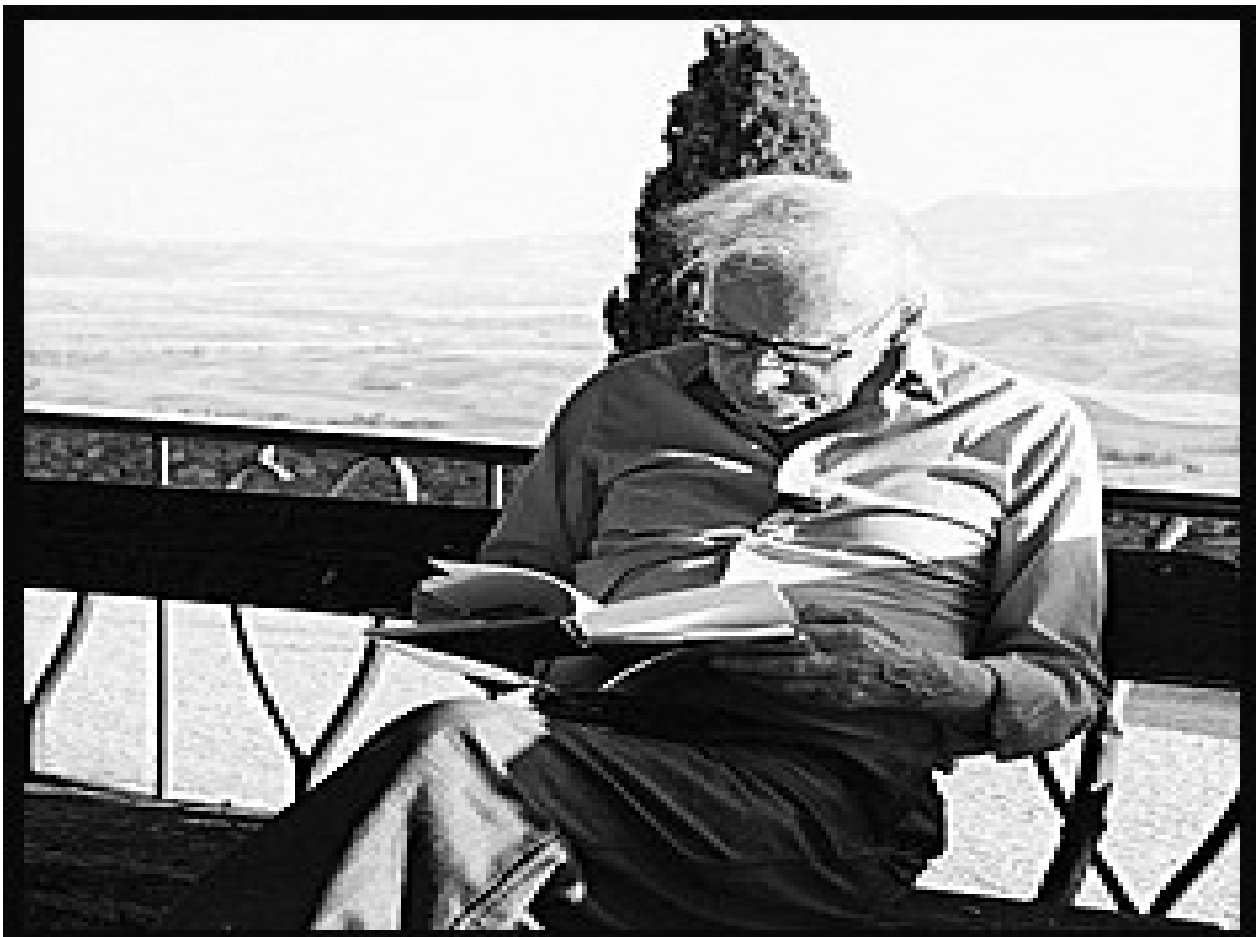
ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ
POESÍA ITALIANA CONTEMPORANEA

2 Ποιήματα του Μάριο Λούτσι

2 Poemas de Mario Luzi

Μετάφραση : Σωτήρης Παστάκας

Traducción: Sotirios Pastakas

Mario Luzi (1914-2005) è stato uno dei maggiori poeti del Novecento. L'Esordio nel 1935 con *La barca*, la prima raccolta che risente delle influenze ermetiche dell'ambiente fiorentino in cui si forma insieme a Carlo Bo, Carlo Betocchi, Piero Bigongiari. La svolta poetica si ha negli anni '60 con *Nel magma*, in cui il dialogato e l'atmosfera dantesca ne segna un profondo cambiamento. Dagli anni '70, oltre alla poesia, si dedica anche a drammi teatrali tra i quali *Libro di Ipazia*, *Rosales* e *Opus florentinum*. Oltre alla poesia e al teatro Luzi è stato un critico molto apprezzato, ne *L'inferno e il limbo*, alla fine degli anni '40, sancisce le caratteristiche della poesia italiana in base all'adesione del paradigma petrarchesco (la chiusura nel limbo soggettivo) o a quello dantesco (l'apertura infernale alla realtà del mondo). A lungo docente di letteratura francese a Firenze e a Urbino (letterature comparate), nel 2004 è stato insignito della carica di Senatore a vita.

Ο Μάριο Λούτσι (1914-2005) ήταν ένας από τους μεγαλύτερους ποιητές του εικοστού αιώνα. Το ντεμπούτο του το 1935 με τη *La barca*, την πρώτη συλλογή που επηρεάστηκε από τις ερμητικές επιρροές του περιβάλλοντος της Φλωρεντίας στο οποίο δημιούργησε μαζί με τους Carlo Bo, Carlo Betocchi, Piero Bigongiari. Το ποιητικό σημείο καμπής έλαβε χώρα τη δεκαετία του 1960 με τη συλλογή του *Nel magma*, στην οποία ο διάλογος και η ατμόσφαιρα του Δάντη σηματοδότησαν μια βαθιά αλλαγή. Από τη δεκαετία του 1970, εκτός από την ποίηση, είχε επίσης αφιερωθεί σε θεατρικά δράματα όπως το βιβλίο του *Hypatia*, *Rosales* και *Opus florentinum*. Εκτός από την ποίηση και το θέατρο, ο Luzi ήταν ένας πολύ εκλεκτικός κριτικός, επιβάλλοντας διακρίσεις στα χαρακτηριστικά της ιταλικής ποίησης με βάση την τήρηση του Πετραρχικού παραδείγματος (κλείσιμο στην υποκειμενική κόλαση) και εκείνο του Δάντη (το υποτιθέμενο άνοιγμα στην πραγματικότητα του κόσμου). Για πολύ καιρό καθηγητής γαλλικής λογοτεχνίας στη Φλωρεντία και το Ούρμπινο (συγκριτική λογοτεχνία), το 2004 του απονεμήθηκε η θέση του γερουσιαστή δια βίου.

LA NOTTE LAVALA MENTE

Poco dopo si è qui come sai bene,
fila d'anime lungo la cornice,
chi pronto al balzo, chi quasi in catene.

Qualcuno sulla pagina del mare
traccia un segno di vita, figge un punto.
Raramente qualche gabbiano appare.

(Da *Onore del vero*, 1957)

Η ΝΥΧΤΑ ΞΕΠΛΕΝΕΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ

Μετά από λίγο βρίσκεσαι εδώ, όπως το ξέρεις καλά,
ψυχές στη γραμμή κατά μήκος της μαρκίζας,
ο ένας έτοιμος να πηδήξει, αλυσοδεμένος ο άλλος.

Κάποιος στη σελίδα της θάλασσας
σηματίζει ένα ζωντανό σημάδι, υποδύεται ένα σημείο.
Σπάνια εμφανίζεται κάποιος γλάρος.

POSCRITTO

A Granata, nel gulag siberiano, a Ostia-
Una riprova superflua, una preordinata testimonianza
Oppure sulla lunga controversia
Un irrefutabile sigillo?-si chiede
Lei depositaria inferma
Di misura e di arte
Mentre escono il poeta e l'assassino
L'uno e l'altro della metafora
E s'avviano al sanguinoso appuntamento
Ciascuno certo di sé, ciascuno nella sua parte.

(Da *Al fuoco della controversia*, 1977)

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Στη Γρανάδα, στα Γκουλάγκ της Σιβηρίας, στην Όστια –
Μια περιττή απόδειξη, μια προκαθορισμένη μαρτυρία
Ή για τη μακρά διαμάχη
Μια αναμφισβήτητη σφραγίδα;-αναρωτιέται
Η άρρωστη αρχειοθέτης
Του μέτρου και της τέχνης
Καθώς βγαίνουν ο ποιητής κι ο δολοφόνος
Έξω από τη μεταφορά
Και ξεκινούν για το αιματηρό ραντεβού
Ο καθένας σίγουρος για τον εαυτό του, ο καθένας στο ρόλο του.